

Ако сѣдѣва нѣкой на мене, мене да послѣдѣва; и гдѣто сѣмь азъ, тамъ ще бѣде и сѣдѣ-та ми; и който сѣдѣ на мене, него ще почте Отецъ (ми). Сега дѣша-та ми е смѣтена; и какво да рекъ? Отче, избави ма отъ тоа часъ? но за това додохъ на тоа часъ. Отче, прослави има-то твое. Тогава доде гласъ отъ небе-то: и прославихъ и пакъ ще прославѣ. Я народъ-тъ конто стоаха и чѣха (това), дѣмаха: грѣхъ е. Други казваха: Ангелъ мѣ продѣма. Отговори Исусъ и рече: този гласъ не бѣде за мене, но за васъ. Сега е сѣдѣба на тѣзи мѣрѣ; сега князь-тъ на тѣзи свѣтъ, ще бѣде изгоненъ вънъ. И когато бѣдѣ азъ възнесенъ отъ земли-та, ще привлечѣ сичкы-ты при себе си. Я^{ко} това дѣмаше, като назначаваше отъ каква смѣръть имаше да умре. Отговори мѣ народъ-тъ: ный смѣ чѣли отъ закона че Христосъ во вѣки прѣбѣдва: и какъ казвашь ты че трѣба да бѣде възнесенъ Сынъ челоувѣчскій? Кой е тоа Сынъ челоувѣчскій? И рече имъ Исусъ: Още малко вѣрма свѣтлина-та е съ васъ. Ходете докѣ имате свѣтлина, да вы не настигне тъмнина-та; а който ходи въ тъмнина-та, не знае кѣдѣ отива. Докѣ имате свѣтлина-та, вѣрѣвайте въ свѣтлина-та, за да бѣдете сынове на свѣтлина-та. Тога изговори Исусъ, и отиде та са скры отъ тѣхъ. Но ако и да бѣ сторилъ толкова чѣдеса прѣдъ тѣхъ, не вѣрѣваха въ него; За да са испълни слово-то на пророка Исаіа, който рече: „Господи, кой повѣрва на

наше-то проповѣданіе? и мышца-та Господна комѣ са открь? „За това не можаха да вѣрѣватъ, защото пакъ Исаіа рече: „Ослѣпилъ е Очи-ты имъ, и окаменилъ сѣрдцата имъ: съ очи да видатъ, и съ сѣрдца да не разѣмѣятъ, та да са необжрѣхъ и ги исцѣлѣ...“ Това рече Исаіа, когато видѣ слава-та негова, и говори за него. Но пакъ и отъ князове-ты мнозина повѣрѣваха въ него; но поради Фарисеи-ты не исповѣдаха, за да не бѣдѣхъ отлажчени отъ съборище-то: Защото възлюбиха слава-та челоувѣческа повече, нежели слава-та Божіа. Я Исусъ възгласи и рече: който вѣрѣва въ мене, не вѣрѣва въ мене но въ оново, който ма е пратилъ. И който глѣда мене, глѣда оново, който ма е пратилъ. Азъ додохъ видѣлина на свѣта, за да не остане въ тъмнина сѣкой, който вѣрѣва въ мене. И ако чѣе нѣкой мон-ты словеса, и не повѣрѣва, азъ нѣма да го сѣдѣ; защото не додохъ да сѣдѣ свѣтъ-тъ, но да спасѣ свѣтъ-тъ. Който са отмѣта отъ мене, и не приима мон-ты дѣмы, има кой да го сѣди: слово-то, което говорихъ, то ще да го сѣди въ послѣдній день. Защото азъ отсебе си не говорихъ, но Отецъ който ма проводи, той ми даде заповѣдь, какво да рекъ, и какво да говорѣ, и знамъ че негова-та заповѣдь е животъ вѣченъ, И тѣй това цю говорѣ, както ми е Отецъ рекълъ, така говорѣ.